

Més i Més no sumen

Més per Mallorca i Més per Menorca són dos partits sobirans i cadascun decideix autònomament la seva manera d'actuar. Això sí, en política autonòmica, balear, actuen junts. És així des dels anys 70, quan es crearen els dos PSM: el Partit Socialista de Mallorca i el Partit Socialista de Menorca. Cadascun independent de l'altre. Aquesta naturalesa diferent explica, encara que fora de les Illes pugui fer de mal entendre, que a vegades no es presentin junts a les eleccions. Com passa amb les generals d'enguany.

Per cert que amb relació al fet que els dos Més no vagin junts als comicis de juny, aquest setmanari informava en el número anterior que el partit menorquinista faria costat a la candidatura independentista de Sobirania per les Illes (SI). Talment ho havia assegurat la font consultada del grup impulsor de SI. No serà així, però. Per una banda, el divendres 20 de maig l'assemblea de Més per Menorca acceptà la coalició amb Podem al Senat. Per l'altra, el portaveu d'aquest grup al Parlament balear, Nel Martí, feia unes declaracions a IB3-Ràdio el dilluns següent en les quals assegurà que el seu grup no demanarà el vot al Congrés per a ningú. Segons explicà, cada militant i simpatitzant podrà votar a Més per Mallorca-Podem-EU –l'àmbit d'aquesta coalició al Congrés és balear i per tant se la pot votar a cada illa–, a SI o a qui sigui.

Partits diferents

Malgrat que a fora de Balears pugui resultar rar que els dos Més tinguin estratègies electorals diferents, no és estrany. S'avé amb la realitat illenca, on cada illa és un món, no existeix el sentiment comú –cap illenc no es diu a si mateix “balear”– i on el nacionalisme durant la Transició democràtica sempre aspirà a fer de cada illa el futur àmbit territorial autonòmic, quan es disposés d'Estatut. I això, tant la UCD com el PSOE ho acceptaren en part i per això l'anomenada preautonomia (1978-1983) instaurà el Consell de cada illa com a

Més per Mallorca i Més per Menorca no fan enguany coalició per anar a les eleccions generals del mes de juny, cosa que pot semblar estranya però que té la seva explicació racional.

*Reportatge de Miquel Payeras
Fotografies d'Isaac Buj*

institució primera, més important, a la qual es triaven els diputats, i després els membres electes dels tres Consells –els de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa-Formentera– s'ajuntaven tots formant l'ens comú: el Consell General Interinsular (CGI). Aquesta organització donava a cada Consell Insular molta més força política que al CGI. L'Estatut d'Autonomia de 1983 ho capgirà: el Parlament balear passà a ser la institució autonòmica essencial.

A pesar del canvi institucional que implicà la instauració autonòmica, el na-

cionalisme, que s'enquadrava aleshores gairebé en la seva totalitat en els dos PSM, va continuar defensant la insularitat política i, en conseqüència orgànica, mantingué la sobirania de cada partit al seu respectiu territori. Un sistema d'organització que no té cap altre partit, ni el PP, ni el PSOE, ni Podem, ni Ciutadans, ni tan sols el regionalista PI. Aquesta manera d'estructurar-se, independent a cada illa, s'ha mantingut amb els dos Més i amb el partit germà a la Pitiüsa major que és Entesa Nacionalista i Ecologista, avui integrat a Guanyem Eivissa. Per tant, cada part insular tria l'estratègia que més li convé a cada elecció que es convoca.

Ara, a les generals del 26 de juny, Guanyem Eivissa dóna suport a la coalició Units Podem Més –formada per Podem, Més per Mallorca i Esquerra Unida– tot i que no hi participa amb cap candidat, Més per Mallorca hi té el tercer lloc –si surt elegit ocuparà el càrrec dos anys només– i Més per Menorca ha pactat amb Podem al Senat però no al Congrés.

És un poc complicat, és ver, però així són les coses. ●

Més per Menorca, el portaveu parlamentari del qual és Nel Martí, i Més per Mallorca, liderat per David Abril, no fan enguany coalició per anar a les eleccions generals.